

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 443/2019
05.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Катарина Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог Самостална радња „ББ“ ..., чији је пуномоћник Бојан Милосављевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1. 1611/18 од 02.10.2018. године, у седници од 05.06.2019. године донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1. 1611/18 од 02.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П1. 206/17 од 02.03.2018. године ставом првим изреке тужени је обавезан да тужиоцу исплати на име неисплаћених дневница 42.484,00 динара и 1.100,00 динара на име аутобуске карте, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 56.786,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1. 1611/18 од 02.10.2018. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410 став 2 Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14) и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужбом од 24.04.2017. године тужилац је тражио исплату износа од 43.584,00 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Према новелираном члану 403 став 3 ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413 ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић